

ΕΥΧΗ ΟΣΙΟΥ ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργείας, φιλαρχίας
καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.
Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης,
ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.
Ναί, Κύριε βασιλεῦ,
δώρησαί μοι τοῦ ὄρᾱν τὰ ἐμὰ πταιίσματα,
καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου·
ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἡ ευχή αυτή ακούγεται νυχθημερόν την περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Κύριε καὶ Δέσποτα: Ὁ Ἅγιος Εφραὶμ ἀποκαλεῖ τὸ Θεὸ Κυρίαρχο, που δημιουργήσε τὰ πάντα.
πνεῦμα ἀργίας: Πνεῦμα ἐδῶ ἐννοεῖ τὸ πονηρὸ δαιμόνιο. Ζητᾶ νὰ μὴν ἐπιτρέψει ὁ Θεὸς στὸ διάβολο νὰ τὸν καταλάβει με τὸ πάθος τῆς ἀργίας. Νὰ μὴν ἔχει σκνηρία, φυγοπονία, ραθυμία, τεμπελιά. Ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἐδῶσε ἐντολὴ στὸν Ἀδὰμ, ὅταν βρισκόταν στὸν Παράδεισο “ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν” (Γεν. β’ 15).

περιεργείας: Ὑπάρχει ἡ καλὴ περιεργεία γιὰ μάθηση, ἀνακαλύψεις, πρόοδο καὶ συνοδεύεται ἀπὸ ἀγάπη καὶ εὐκρίνεια. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἡ κακὴ περιεργεία. Αὐτὴ παρότρυνε τὴν Εὐὰ νὰ δοκιμάσει τὸν ἀπαγορευμένο καρπὸ. Αὐτὴ ἔκανε τὴ γυναῖκα τοῦ Ἄωτ νὰ κοιτάξει τὰ Σόδομα που καίγονταν καὶ πλήρωσε, ἐφόσον μεταμορφώθηκε σὲ στήλη ἀλατος. Ἀπὸ αὐτὴ τὴν περιεργεία, που ὠθεῖ τὸν ἄνθρωπο νὰ ἀσχολεῖται ἀδιάκριτα με τὶς υποθέσεις τῶν ἄλλων, ζητᾶ ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ ἀπαλλαγεῖ ὁ Ἅγιος.

φιλαρχίας: Τὸ 3^ο τοῦ αἴτημα εἶναι ἡ ἀποφυγὴ τῆς φιλαρχίας, τοῦ ἐγωισμοῦ καὶ τῆς ἐπαρσης που αὐτὴ προκαλεῖ.

ἀργολογίας: Ἡ πολυλογία καταλήγει στὸ ψέμα καὶ σκορπίζει τὸ νοῦ.

πνεῦμα σωφροσύνης: Αὐτὴ τὴν ἀρετὴ ἔχει ὁ ἄνθρωπος που συμπεριφέρεται με βάση τὸ μέτρο, τὴ λογικὴ, τὴ σύνεση καὶ τὴν ἐγκράτεια.

ταπεινοφροσύνης: Αὐτὴ τὴ στολὴ ντύθηκε ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς καὶ ἐγένε ἀνθρώπος ὑπομένοντας ἐξευτελισμούς. Ἔργο τῆς εἶναι ἡ σιωπὴ καὶ ἡ μνήμη τοῦ θανάτου καὶ κάνει αὐτὸν που τὴν ἔχει νὰ μὴν διαφημίζει τὰ χαρίσματά του.

ὑπομονῆς: Λαμπρὸ παράδειγμα ὑπομονῆς ὁ Ἰώβ, ὁ ὁποῖος εἶχε τὰ πάντα καὶ χαρίσματα καὶ υλικά αγαθά. Του ἀφαιρέθηκε ὅλη ἡ περιουσία, πέθαναν τὰ παιδιά του καὶ ὁ ἴδιος ἀρρώστησε. Ποτέ ὅμως δὲν ἀγανάκτησε.

ἀγάπης: Τὴν ἀγάπη δίδαξε ὁ Θεὸς με τὴν παραβολὴ τοῦ καλοῦ Σαμαρείτη που ὑπηρέτησε ἓναν ἐχθρὸ του. “Ἀγαπάτε ἀλλήλους” εἶναι ἡ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ.

τοῦ ὄρᾱν τὰ ἐμὰ πταιίσματα: Ζητᾶ ὁ Ἅγιος νὰ του ἀνοίξει ὁ Θεὸς τὰ μάτια τῆς ψυχῆς· νὰ ἀναγνωρίζει τὰ σφάλματά του καὶ νὰ μετανοεῖ γι’ αὐτά.

καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου: Τέλος αἰτεῖ νὰ ἀποφύγει τὴν κατάκριση, νὰ βλέπει δηλαδὴ τὰ ἐλαττώματα τῶν συναθρώπων του καὶ νὰ μὴν τοὺς κρίνει. Γιατί εἶναι γνωστὸ ὅτι ὅποιος ποτέ δὲν κρίνει δὲν θα κριθεῖ καὶ ἀπὸ τὸ Θεό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Στις 3 Απριλίου του 1770 γεννήθηκε στο Ραμαβούνι Μεσσηνίας ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, μία από τις μεγαλύτερες μορφές του 1821, γνωστός και ως Γέρος του Μοριά. Καταγόταν από οικογένεια κλεφτών και αγωνιστών. Δεκάδες συγγενείς του είχαν χάσει τη ζωή τους σε μάχες μεταξύ των οποίων και ο πατέρας του Κωνσταντής. Το 1818 γίνεται μέλος της Φιλικής Εταιρείας και αρχίζει να προετοιμάζει την Επανάσταση στην Πελοπόννησο. Ως στρατιωτικός ηγέτης πρωταγωνίστησε σε πολλές στρατιωτικές επιχειρήσεις του αγώνα: στη νίκη στο Βαλτέτσι (14 Μαΐου 1821), στην άλωση της Τριπολιτσάς (23 Σεπτεμβρίου 1821), στη μάχη στα Δερβενάκια (26 και 28 Ιουλίου

1822), όπου η νίκη των Ελλήνων ήταν ιστορική, αφού τα στρατεύματα του Δράμαλη καταστράφηκαν σχεδόν ολοκληρωτικά, ενώ οι απώλειες των Ελλήνων ήταν λίγες και τα λάφυρα μεγάλα.

Πίστευε στο Θεό και έλεγε: “ Έλληνες, ο Θεός υπέγραψε για την ελευθερία της πατρίδος και δεν την παίρνει πίσω την υπογραφή Του” και στο λόγο του στην Πνύκα ανέφερε ότι πολέμησαν “πρώτα υπέρ Πίστεως και έπειτα Υπέρ Πατρίδος”.

Ήταν γενναίος και αποφασιστικός. Ο ίδιος λέει: “Όταν αποφασίσαμε να κάμωμε την Επανάσταση, δεν εσυλλογισθήκαμε ούτε πόσοι είμεθα ούτε πως δεν έχομε άρματα ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις..., αλλά ως μία βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μας...και όλοι εσυμφωνήσαμε εις αυτό το σκοπό και εκάμαμε την Επανάσταση”.

Διακρινόταν για την ανεξικακία του και την ανωτερότητά του. Κάποτε έκανε αυστηρές παρατηρήσεις σ’ ένα από τα παλικάρια του. Αυτός δεν άντεξε τον έλεγχο, άρπαξε το καριοφίλι του και σκόπευσε τον Κολοκοτρώνη. Το όπλο όμως έπαθε εμπλοκή και ο οπλارχηγός σώθηκε από βέβαιο θάνατο. Ο Κολοκοτρώνης τιμώρησε τον οπλίτη μόνο με περιορισμό στη σκηνή για 10 μέρες, και αυτό όχι γιατί πήγε να τον σκοτώσει, αλλά επειδή είχε παραμελήσει τον οπλισμό του. Τόσο μεγαλόκαρδος ήταν.

Ένα από τα μεγάλα προσόντα του ήταν και το πρακτικό του πνεύμα. Είχε την ικανότητα να συλλαμβάνει την ουσία των πραγμάτων και να βρίσκει την κατάλληλη λύση, χωρίς να πελαγοδρομεί. Είναι χαρακτηριστικό το παρακάτω ανέκδοτο: Είχε στρατοπεδεύσει κάποτε κοντά σ’ ένα μοναστήρι. Είπε στο γραμματικό του να στείλει παραγγελία στον ηγούμενο να τους φέρει κάτι για κολατσιό. Ο γραμματικός ήρθε μετά από ώρα έχοντας γράψει ένα κατεβατό 4 σελίδες, αρχίζοντας από την Άλωση της Κωνσταντινούπολης, για να καταλήξει στην παραγγελία. Το είδε ο Κολοκοτρώνης και έσκασε στα γέλια.

-Τι ν’ αυτό μωρέ; Σημείωμα στον καλόγερο ή νότα στις Μεγάλες Δυνάμεις;

Έβγαλε ύστερα από το ζωνάρι του ένα χαρτάκι απ’ αυτά που έστριβε τσιγάρο, και με τα λίγα γράμματα που ήξερε έγραψε: “Ηγούμενε, τυρί. Κολοκοτρώνης”.

-Να, αυτό, ωρέ, στείλε, είπε στο γραμματικό του.

Σε λίγη ώρα το τυρί βρισκόταν στο στρατόπεδο.

Με λίγα και σοφά λόγια και πράξεις εύστοχες και άμεσες τακτοποιούσε τα προβλήματά του.

Σε μας άφησε παρακαταθήκη “να φτιάξουμε και να στολίσουμε τον τόπο” που η γενιά του ελευθέρωσε: “Εγώ παιδιά μου, κατά κακή μου τύχη, εξ αιτίας των περιστάσεων, έμεινα αγράμματος και διά τούτο σας ζητώ συγχώρηση, διότι δεν ομιλώ καθώς οι δάσκαλοι σας. Σας είπα όσα ο ίδιος είδα, ήκουσα και ε γνώρισα, διά να ωφεληθήτε από τα επερασμένα και από τα κακά αποτελέσματα της δικόνοιας, την οποίαν να αποστρέφεσθε, και να έχετε ομόνοια. Εμάς μη μας τηράτε πλέον. Το έργο μας και ο καιρός μας επέρασε. Εις εσάς μένει να ισάσετε(φτιάξετε) και να στολίσετε τον τόπο, όπου ημείς ελευθερώσαμε και, διά να γίνη τούτο, πρέπει να έχετε ως θεμέλια της πολιτείας την ομόνοια, την θρησκεία και την φρόνιμον ελευθερία”.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

α)Έλεγε:

“Οι Έλληνες είναι τρελλοί, αλλά έχουν Θεόν φρόνιμον”.

β)Του είπαν κάποτε:

-Κολοκοτρώνη, η πατρίδα θα σε ανταμείψει.

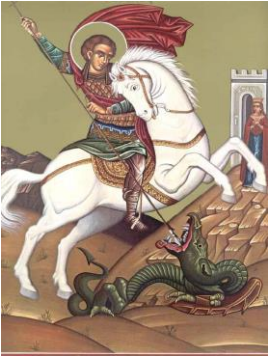
-Το ξέρω, απάντησε, εμένα θα πρωτοεξορίσει.

γ)Μια γυναίκα του ζήτησε κάποια χάρη:

-Αφέντη μου, του είπε, κάνε μου αυτό το καλό και σκλάβά σου να γενώ!

-Τι λες, μωρή ζουρλή; Εμείς για τη λευτεριά πολεμούμε κι εσύ θέλεις να γίνεις σκλάβά μου;

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Συνέβη στα Ιεροσόλυμα τον 21^ο αιώνα.

Μία γυναίκα, μουσουλμάνα στο θρήσκευμα πήρε ταξί για να πάει στον προορισμό της. Στη διαδρομή αντιλήφθηκε ότι ο ταξιτζής είχε αλλάξει πορεία έχοντας δόλιο σκοπό. Ταραγμένη καθώς ήταν λέει μέσα της: Έχω ακούσει ότι ο Άι -Γιώργης είναι θαυματουργός· αν ο Θεός του Άι-Γιώργη είναι αληθινός, ας κάνει ένα θαύμα για να με βοηθήσει. Λίγο αργότερα σταματάει το ταξί ένα μπλόκο της αστυνομίας και οι αστυνομικοί αναφέρουν στον ταξιτζή: “Έχουμε καταγγελία ότι ο ιδιοκτήτης του ταξί με αριθμό κυκλοφορίας τάδε σχεδιάζει να κάνει κακό σε μία επιβάτη”. Η γυναίκα έμεινε άναυδη, γιατί δεν είχε ειδοποιήσει αυτή την αστυνομία. Ρώτησε τότε έκθαμβη ποιος είχε καλέσει το αστυνομικό τμήμα και ένας αστυνομικός απάντησε:

Πήρε τηλέφωνο και έκανε την καταγγελία κάποιος με το όνομα:

Γεώργιος Τροπαιοφόρος

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΕΥΛΟΥ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ;

Μετά την καταστροφή των Σοδόμων, ο Λωτ κατέφυγε σε κάποιο σπήλαιο, αυτός και οι δύο του κόρες. Εκεί τον μέθυσαν και κοιμήθηκαν μαζί του. Ο Λωτ εξομολογήθηκε με συντριβή ψυχής το αμάρτημά του στον Αβραάμ, το θείο του. Καθημερινά δεν έπαυε να προσεύχεται στο Θεό, για να τον συγχωρήσει.

Κάποια μέρα του παρουσιάστηκε άγγελος και του έδωσε 3 ραβδιά, καθένα από ένα είδος δέντρου:κέδρο, πεύκο, κυπαρίσσι καθώς και την εντολή να τα φυτέψει και να φέρνει καθημερινά νερό από τον Ιορδάνη να τα ποτίζει. Αν βλάσταιναν, θα σήμαινε πως ο Θεός τον είχε συγχωρέσει.

Ο Λωτ έκανε όπως του υπέδειξε ο άγγελος. Ο πονηρός όμως φθόνησε τη μετάνοιά του· μεταμφιέστηκε σε φτωχό και του ζητούσε νερό καθ' όλη τη διαδρομή του, μέχρι αυτό να εξαντληθεί. Αυτό έγινε αρκετές φορές και ο Λωτ άρχισε να απελπίζεται. Για 2η φορά του εμφανίστηκε άγγελος που τον πληροφόρησε πως τα ραβδιά βλάστησαν και μεγάλωναν χωρίς νερό. Έτσι βεβαιώθηκε πως ο Θεός δέχτηκε τη μετάνοιά του.

Όταν ο βασιλιάς Σολομώντας είδε το τρισυλόστατο δέντρο, διέταξε να το κόψουν και να το χρησιμοποιήσουν στην ανοικοδόμηση του ναού. Όμως σε καμιά χρήση δεν ταίριαζε, εξαιτίας της ανομοιομορφίας του. Έτσι το ονόμασαν ξύλο κατάρας κι έμεινε για χρόνια αχρησιμοποίητο.

Σύμφωνα με εντολή του Καϊάφα, οι άνομοι χρησιμοποίησαν το ξύλο αυτό για την κατασκευή του Σταυρού του Χριστού, γιατί λόγω των αυξομειώσεών του, θα έκανε το μαρτύριο φρικτότερο. Έτσι από ξύλο της κατάρας, έγινε ξύλο της ευλογίας.

ΚΗΠΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΡΑΧΤΗ ΠΟΔΟΠΑΤΙΕΤΑΙ

“Από τα λόγια σου θα δικαιωθείς και από τα λόγια σου θα καταδικασθείς”, λέει το **Ευαγγέλιο**(Ματθ. 12,37).

Ο **αββάς Σισώης** είπε: “Έχω τριάντα χρόνια τώρα που δεν παρακαλώ το Θεό για τίποτ' άλλο παρά για τούτο μόνο προσεύχομαι: «Κύριε Ιησού», λέω «φύλαξέ με από τη γλώσσα μου». Και όμως μέχρι σήμερα καθημερινά πέφτω και αμαρτάνω με τη γλώσσα”.

Του **Αγίου Εφραίμ**: “Εκείνος που λέει πολλά λόγια, όταν βρίσκεται ανάμεσα σε αδελφούς, θα προκαλέσει πολλές φιλονικίες και πολλή αντιπάθεια εναντίον του. Αν όμως δύσκολα ανοίγει τα χείλη του, θα γίνει αγαπητός. Αδελφέ, όταν ο αθλητής αγωνίζεται, κρατάει σφιχτό το στόμα του. Σφίγγε κι εσύ το στόμα σου, συγκρατώντας το από τα περιττά λόγια και θα έχεις ψυχική ανάπαυση. Όποιος φυλάει το στόμα του, φυλάει και την ψυχή του. Ο κήπος που δεν έχει φράχτη ποδοπατιέται και ερημώνεται. Και αυτός που δεν φράζει το στόμα του, χάνει τους πνευματικούς καρπούς του”.

Η περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής προσφέρεται για να κλείσουμε το στόμα μας και να ανοίξουμε τα μάτια της ψυχής.

ΤΣΟΥΡΕΚΙΑ ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ

Υλικά

- √ 200γρ. μαγιά
- √ 600γρ. γάλα (χλιαρό)
- √ 1 κιλό ζάχαρη άχνη
- √ 8 αυγά(να έχουν βγει αποβραδिस από το ψυγείο,για να μην είναι κρύα)
- √ 1 κουταλιά της σούπας μαχλέπι τριμμένο
- √ ζύσμα 1 λεμονιού
- √ 4 βανίλιες
- √ 2^{1/2} κιλά αλεύρι (2 κιλά αμερικάνικο και ½ φαρινάπι)
- √ 300γρ. φυτίνη(ζεσταμένη και λιωμένη)

Εκτέλεση

Μισή ώρα πριν ξεκινήσουμε, λιώνουμε τη μαγιά με 1^{1/2} ποτήρι ζεστό νερό και την αφήνουμε να φουσκώσει καλά. Όταν είναι έτοιμη παίρνουμε μια λεκάνη, βάζουμε το αλεύρι, του ανοίγουμε μια λακουβίτσα και ρίχνουμε μέσα πρώτα τη φουσκωμένη μαγιά και έπειτα ένα-ένα τα υπόλοιπα υλικά με τη σειρά που είναι γραμμένα. Ανακατεύουμε όλα τα υλικά μαζί, να γίνουν ένα μείγμα. Στη συνέχεια βουτάμε τα χέρια μας στη ζεστή φυτίνη όσες φορές χρειαστεί, για να πιουν όλο το βούτυρο και ζυμώνουμε τα τσουρέκια, όχι όπως το ψωμί, αλλά με κυκλικές κινήσεις απ' έξω προς τα μέσα. Αφήνουμε τη ζύμη να φουσκώσει σε ζεστό μέρος, σκεπασμένη με μια κουβέρτα(από μέσα να έχουμε βάλει λαδόκολα).Μόλις φουσκώσει καλά η ζύμη, πλάθουμε τα τσουρέκια στο σχήμα που θέλουμε και τα τοποθετούμε στο ταψί. (Το ταψί να έχει από κάτω λαδόκολα βουτυρωμένη). Μόλις τα τσουρέκια φουσκώσουν, τα αλείφουμε με αυγό(2 κρόκοι και 1 ασπράδι) και αν θέλουμε τα πασπαλίζουμε με τριμμένο αμύγδαλο. Τα ψήνουμε στους 180° C μέχρι να ροδίσουν.

ΑΠΟ ΑΓΑΠΗ

- Αν σιωπάς,
να σιωπάς από αγάπη.
- Αν μιλάς,
να μιλάς από αγάπη.
- Αν διορθώνεις κάποιον,
να τον διορθώνεις από αγάπη.
- Αν συγχωρείς,
να συγχωρείς από αγάπη.
- Στο βάθος της καρδιάς σου,
να έχεις τη ρίζα της αγάπης.
- Από μια τέτοια ρίζα,
μόνο καλό μπορεί να προέλθει.
- **Αγάπα το Θεό,**
και κάνε ό,τι θέλεις.

Ιερός Αυγουστίνος

ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ
ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΤΥΠΟ
ΕΝΟΡΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΒΟΥΝΙΩΤΙΣΣΑΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΕΡΕΑΣ Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΡΑΜΑΝΤΑΝΑΚΗΣ
ΤΗΛ. 6939187930
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΡΙΩΝ
ΜΑΡΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑ-ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ
ΜΑΛΑΜΑΤΕΝΙΑ ΚΙΑΚΗ-ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΨΩΜΑ-ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΕΛΕΝΗ ΑΡΓΥΡΗ